Td 053_2

Πάρ’ την καρδιά μου πάρ’ τηνε αφού καρδιά δεν έχεις
σκίσε τα στήθη μου σκληρά
πάρ’ από μέσα την καρδιά αφού καρδιά δεν έχεις.

Κι αυτή θ’ αρχίσει με παλμούς να πει τα περασμένα
βάσανα πίκρες και καημούς
τους πόνους κι αναστεναγμούς που υπέφερε για σένα.

Τέσσερα φύλλα έχει η καρδιά τα δυο τα ’χεις παρμένα
και τ’ άλλα δυο που μ’ άφησες
και τ’ άλλα δυο που μ’ άφησες κι εκείνα μαραμένα.

Αν αγαπήσεις ορφανή και τήνε παρατήσεις
καλύτερα στη θάλασσα το αίμα της να χύσεις
να το χτυπάει η θάλασσα να το χτυπάει το κύμα
ν’ ανεστενάζεις και να λες
ν’ ανεστενάζεις και να λες της ορφανής το κρίμα.

Πάρ’ την καρδιά μου πάρ’ τηνε αφού καρδιά δεν έχεις
σκίσε τα στήθη μου σκληρά
πάρ’ από μέσα την καρδιά αφού καρδιά δεν έχεις.

Κι αυτή θ’ αρχίσει με παλμούς να πει τα περασμένα
βάσανα πίκρες και καημούς
τους πόνους κι αναστεναγμούς που υπέφερε για σένα.

Τέσσερα φύλλα έχει η καρδιά τα δυο τα ’χεις παρμένα
και τ’ άλλα δυο που μ’ άφησες κι εκείνα μαραμένα.

Αν αγαπήσεις ορφανή και τήνε παρατήσεις
καλύτερα στη θάλασσα το αίμα της να χύσεις
να το χτυπάει η θάλασσα να το χτυπάει το κύμα
ν’ ανεστενάζεις και να λες της ορφανής το κρίμα.